

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 11, Atrybuty komunikacyjne, część 2

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego wykład na temat Teologii Właściwej, czyli Boga. To sesja 11 w *Communicable Attributes*, część 2.

Kontynuujemy nasze studium Doktryny Boga, a konkretnie teraz Atrybutów Boga, a dokładniej Nieprzekazywalnych Atrybutów, których nie dzieli ze swoimi stworzeniami.

Bóg jest wszechobecny. Przez wszechobecny rozumiemy, że Bóg jest w pełni i jednocześnie obecny wszędzie. Wszechobecność Boga jest powiązana ze wszystkimi jego atrybutami, ale dwa są godne uwagi.

Bóg jako duch i Bóg jako nieskończony. Jest duchem, nie fizycznym, więc jego obecność jest duchowa, ale mimo to autentyczna. Bóg jest nieskończony, a jego wszechobecność jest zasadniczo jego nieskończonością związaną z kategorią przestrzeni.

Gdzie jest Bóg? Jest tu i teraz, i jest tam teraz. Bóg jest wszędzie. Nie ma nigdzie, gdzie nie byłoby Boga.

Boga nie można ograniczyć do zestawu współrzędnych w GPS-ie. Bóg istnieje w pełni i jednocześnie obecny we wszystkich zestawach współrzędnych. Biblia mówi, że Bóg jest zarówno bliski, jak i daleki, Jeremiasz 23:23 i 24.

W tym kontekście, jak często u Jeremiasza, Bóg przemawia przeciwko fałszywym prorokom. Werset 16 tak mówi Pan Zastępów: Nie słuchajcie słów proroków, którzy wam prorokują, napełniając was próżnymi nadziejami. Mówią oni widzenia z własnego umysłu, nie z ust Pana.

Mówią, że nie spadnie na was żadne nieszczęście. Werset 21: Nie posłałem proroków, a jednak biegli. Nie mówiłem do nich, a jednak prorokowali.

Lecz gdyby stanęli w mojej radzie, wtedy głosiliby moje słowa mojemu ludowi i odwróciliby go od jego złej drogi i od zła jego uczynków. Czyż jestem Bogiem z bliska, mówi Pan, a nie Bogiem z daleka? Czyż może się człowiek ukryć w miejscach ukrytych, abym go nie widział, mówi Pan? Pan, Jeremiasz 23, 24. Czyż nie wypełniam nieba i ziemi, mówi Pan? Słyszałem, co mówią prorocy, którzy prorokują kłamstwa w moim imieniu, mówiąc: Śniłem, śniłem.

Jak długo będą kłamstwa, jak długo będą kłamstwa w sercu proroków, którzy prorokują kłamstwa, którzy myślą, że sprawią, że mój lud zapomni moje imię przez swoje sny, że opowiadają je sobie nawzajem, tak jak ich ojcowie zapomnieli moje imię dla Baala. Niech prorok, który ma sen, opowiada sen, ale ten, który ma moje słowo, niech mówi moje słowo wiernie. Pan nie jest zadowolony, nie trzeba dodawać.

Czy jestem Bogiem, który jest tylko blisko ? Biblia mówi o Bogu jako o bliskim i dalekim. Czy jestem Bogiem, który jest tylko blisko, a nie Bogiem, który jest daleko? Czy człowiek może się ukryć w tajnych miejscach, gdzie nie mogę go zobaczyć? Czyż nie wypełniam nieba i ziemi? Jeremiasz 23:23 i 24 to kluczowy fragment dotyczący wszechobecności. Bóg jest transcendentny, daleki, oddalony od swojego stworzenia, poza swoim stworzeniem i nie jest w nim uwięziony.

Izajasz 40:22. Bóg zasiada na tronie ponad okręgiem ziemi. Izajasz 40:22.

Tak więc cytat ten, nawet niebo, najwyższe niebo, nie może go objąć. 1 Królów 8:27. 2 Kronik 6:18.

Więc Bóg jest transcendentny. Jest poza swoim stworzeniem. Jest daleko, jak mówi Jeremiasz, ale jest też blisko.

On jest również bliski, obecny w swoim stworzeniu, choć nie jest jego częścią. Na przykład, w nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, Dzieje Apostolskie 17, 28. Rzeczywiście, Izajasz pociesza lud Boży swoją troskliwą obecnością.

Izajasz 40:11. Zbiera jagnięta w ramiona i niesie je w fałdzie szaty swojej. Izajasz 40:11.

Rozważanie wszechobecności Boga rodzi kilka pytań. Bóg jest obecny w Chrystusie i z Chrystusem w wyjątkowy sposób, ponieważ Jezus jest Bogiem wcielonym. Jako Bóg-człowiek, Chrystus jest samym Bogiem.

Jako Bóg-człowiek, jest on obdarzony Duchem ponad miarę, Izajasz 61:1 do 3, Jan 3:34. Duch Święty jest z Chrystusem, jak nie jest z nikim innym. Jak zobaczymy, Duch jest na Chrystusie od poczęcia aż do zmartwychwstania, umożliwiając mu dokonanie dzieła zbawienia.

Chociaż Duch jest z Jezusem jako Panem i Zbawicielem w absolutnie wyjątkowy sposób, jest również obecny w szczególny sposób z tymi, których Jezus zbawia. Bóg jest obecny wszędzie w sensie istnienia w pełni i jednocześnie wszędzie, ale nie jest obecny wszędzie w równym stopniu ani z każdym pod względem swojej przymierzowej lub zbawczej obecności. Co ważne, jest z wierzącymi w szczególny

sposób, w tym, gdy wypełniamy Jego Wielkie Polecenie, aby czynić uczniów ze wszystkich narodów.

Jezus zapewnia nas, cytuję, Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata, Mateusza 28:20 . A Duch jest w nas i z nami jako Duch życia i prawdy, Jana 6, 63 i Jana 14:17. Chcę je przeczytać, ponieważ w pewnym sensie mówiłem o ograniczeniach doktryny Jana o Duchu Świętym i chcę podkreślić, że naucza on, że Duch Święty jest z ludem Bożym.

On po prostu nie zawsze koordynuje to z innymi naukami, tak jak robi to systematyczna teologia. Jezus właśnie mówił o tym, chociaż Jan nie ustanowił fragmentu o Wieczerzy Pańskiej, Jana 6 dotyczy nauczania o Wieczerzy, ponieważ naucza o zjednoczeniu z Chrystusem, a Jezus używa obrazów picia Jego krwi i jedzenia Jego ciała, co zgorszyło Jego słuchaczy. Kiedy wielu Jego uczniów to usłyszało, powiedzieli, że to trudna mowa.

Kto może tego słuchać? Ale Jezus, wiedząc w sobie, że uczniowie Jego na to szemrali, rzekł do nich: Czy to was gorszy? A co, gdy ujrzycie Syna Człowieczego wstępującego tam, gdzie był przedtem? To Duch daje życie, z dużej litery S. Ciało w niczym nie pomaga. Słowa, które wam powiedziałem, są duchem, z małej litery S i życiem. Ale są wśród was tacy, którzy nie wierzą.

Ponieważ Jezus wiedział od początku, kim są ci, którzy nie wierzą i kto go zdradzi. Jak mógł sobie poradzić z tą wiedzą? Nigdy nie było śladu nierównego traktowania Judasza, ponieważ jedenastu było całkowicie zaskoczonych, gdy wyszedł, aby dokonać zdrady. Jak Jezus mógł to zrobić? Nie mogę pojąć.

Dlatego powiedziałem wam, że nikt nie może przyjść do mnie, jeśli nie jest mu to dane przez Ojca . Duch jest w nas i z nami jako Duch życia. To Duch daje życie, mówi Jezus, Jana 6:63, i Duch prawdy, Jana 14, Jana 14.

Jeśli mnie miłujecie, 14:15, będziecie zachowywać moje przykazania, a Ja będę prosił Ojca , a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki, Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ go nie widzi ani nie zna. Świat jest beznadziejnie empiryczny.

Wie tylko to, co mówią mu zmysły. Znać Go, bo mieszka z wami i będzie w was, Duch prawdy. Jezus zapewnia swoich uczniów: Jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata.

Duch jest w nas i z nami jako Duch życia. On daje życie i Ducha prawdy. W istocie, w obu tych rolach, jest alter ego Jezusa.

Jezus był objawicielem Ojca. To ma na myśli, gdy mówi: Ja jestem prawdą. Jezus był dawcą życia wiecznego.

Ja jestem życiem, drogą, prawdą i życiem. Kiedy Jezus odchodzi, nie pozostawia swoich uczniów sierotami. Posyła Ducha, a Duch jest Duchem prawdy i życia, kontynuującym posługę Jezusa.

On kontynuuje więcej niż to, ale to wystarczy na teraz. Duch łączy nas z Chrystusem w zbawieniu, zamieszkuje w nas i utrzymuje nas zbawionymi. Efezjan 4.30 po prostu mi umknął.

Nie zasmucajcie Ducha Świętego Boga, przez którego zostaliście zapieczętowani na dzień odkupienia. Właściwie powiedziałem ludziom Biblii w Crossway, że nie chodzi o to, przez kogo; chodzi o to, z kim zostaliście zapieczętowani. Duch nie jest pieczętującym.

Duch jest pieczęcią, ale jest absolutnie prawdą, że Duch utrzymuje nas zbawionymi jako pieczęć Boga na nas. Chociaż Bóg jest wszechobecny, objawia swoją obecność w szczególny sposób w pewnych czasach i miejscach. W Starym Testamencie Bóg jest obecny wszędzie i w ten sposób jest obecny tak samo u Egipcjan, Asyryjczyków, Babilończyków i Persów, jak u Izraela.

Ach, ale jednak mieszka z Izraelem w szczególny sposób i mieszka w przybytku i świątyni w bardzo szczególny sposób, gdzie wybrał, aby przebywało tam Jego imię, Jego obecność. 1 Królów 8:13, 16 i 20. Teraz wierzący, zbiorowo i indywidualnie, są świątynią Boga, gdzie On szczególnie mieszka.

W 1 Koryntian 1, to jest zbiorowa, przepraszam, 1 Koryntian 3, to jest zbiorowa natura duchów w zamieszkaniu, która jest podkreślona. W rozdziale 6, to jest indywidualna natura duchów w zamieszkaniu. 1 Koryntian 3, 16.

Czy nie wiesz, że ty, liczba mnoga, jesteś świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w tobie? To mój ulubiony komentarz do 1 Koryntian autorstwa Ciampy i Rosnera, który pomaga umieścić to w kontekście. Żydzi czcili świątynię Salomona, a nawet druga świątynia, która wciąż nie była dla niej równa, była szczególnym domem Boga. Dla nich to, że Paweł powiedział, że są świątynią Boga, jest po prostu oszałamiające.

Czy nie wiecie, że wy, liczba mnoga, jesteście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Cóż, Duch Boży jest wszędzie, ale mieszka w przybytku i świątyni w szczególny sposób, i mieszka w swoim ludzie zbiorowo w szczególny sposób, gdy gromadzą się jako kościół. Jeśli ktoś zniszczy świątynię Boga, Bóg go zniszczy. Bo świątynia Boga jest święta, a wy jesteście tą świątynią.

To jest inkluzja. Werset 16, jesteś świątynią Boga. Werset 17, jesteś tą świątynią.

Istnieje zamieszkiwanie Ducha w ludziach Boga jako całości, szczególnie gdy spotykają się w zbiorowych grupach wspólnotowych. W rozdziale 6, w kontekście niemoralności seksualnej, cytuje Księgę Rodzaju, dwoje stanie się jednym ciałem, jako Bożą zasadę małżeństwa. Uciekaj od niemoralności seksualnej.

1 Koryntian 6:18. Każdy inny grzech, którego człowiek się dopuszcza, jest poza ciałem, ale człowiek rozpustny grzeszy przeciwko własnemu ciału. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, a którego macie od Boga? To, mówiąc o rozpuście seksualnym, mówi o, nie zbiorowym, ale indywidualnym zamieszkiwaniu Ducha w wierzących.

Nie jesteście sami dla siebie, bo zostaliście kupieni za cenę. Pierwszy List do Koryntian 6, 20. Chwalcie więc Boga w ciele waszym.

Szukająca koncepcja dla religii greckiej i rzymskiej. Wierzący, zbiorowo i indywidualnie, są świątynią Boga, gdzie On szczególnie przebywa. Mieszka wszędzie i mieszka w świątyniach pogańskich w tym poczuciu wszechobecności.

Nie jest nieobecny w ich przestrzeni, ale nie jest tam obecny, tak jak jest ze swoim ludem. Właściwie można powiedzieć, że jest obecny w pogańskiej świątyni na sądzie, jak jego specjalne demonstracje tego, gdy Filistyni chwycili Arkę Przymierza, a Bóg ciągle przewracał boga Dagona. Ich bóg-ryba, ciągle przewracał go na głowę, łamiąc kończyny.

Biblia jest zabawna, a czasami w pewien sarkastyczny sposób. Rozróżnienie między ogólną wszechobecnością Boga a jego szczególną obecnością pomaga nam odpowiedzieć na powszechne pytanie, czy Bóg jest w piekle. Odpowiedź brzmi: tak, ponieważ jest wszędzie obecny.

Ale czekaj, czy nie ma w tym sensu, 2 Tesaloniczan 1, że Bóg nie jest obecny w piekle? Tak. Nie można mieć wszystkiego. O tak, mogę.

Jest obecny w piekle w swojej wszechobecności, ale nie jest obecny w piekle w tym samym miejscu, w którym jest obecny w niebie. Jest obecny w niebie i będzie w nowych niebiosach i nowej ziemi w inny sposób, niż jest obecny w piekle. Jest obecny w niebie w łasce, pocieszeniu i błogosławieństwie.

On nie jest w piekle w ten sposób. 2 Tesaloniczan 1:9. Tak naprawdę, Paweł zazwyczaj używa skrótów i mówi o gniewie Boga, używa innych terminów, których nie znajduję na końcu języka, ale ten fragment w 2 Tesaloniczan 1 jest jego głównym fragmentem. Oto on, o doktrynie piekła.

Ci, którzy nie są posłuszni ewangelii naszego Pana Jezusa. Pamiętacie, jak powiedziałem 1 Piotra 1:1 i 2, posłuszeństwo Jezusowi Chrystusowi oznaczało wiarę w Chrystusa, a że Piotr czasami używa posłuszeństwa dla wiary i nieposłuszeństwa dla niewiary, i powiedziałem, że Paweł robi to samo. Oto przykład.

Ci, którzy nie są posłuszni ewangelii Chrystusa, ewangelia jest przykazaniem, a odpowiedź na nią można wyrazić jako nieposłuszeństwo temu przykazaniu. Wyraża się to również w inny sposób, ponieważ ewangelia jest czymś więcej niż przykazaniem, ale jest na to miejsce. Ci, którzy nie są posłuszni ewangelii, ci, którzy nie znają Boga, poniosą karę wiecznego zniszczenia z dala od obecności Pana i od chwały jego mocy, gdy przyjdzie w tym dniu, aby zostać uwielbionym w swoich świętych i być podziwianym wśród wszystkich, którzy uwierzyli.

Więc jest takie poczucie, że ludzie w piekle są z dala od Pana, z dala od Jego obecności. Tak, są z dala od Jego obecności radości, łaski, błogosławieństwa i społeczności. On nie jest w piekle w ten sposób, 2 Tesaloniczan 1:9, ale zamiast tego jest obecny w świętości, sprawiedliwości, mocy i gniewie.

Objawienie 14:10 ESV. Ulubionym obrazem Chrystusa według Jana jest słowo baranek, a za każdym razem, gdy jest ono używane w odniesieniu do Chrystusa, poza jednym, jest to porównanie: bestia z morza ma rogi jak baranek. Za każdym innym razem jest to symbol, to jest właściwe słowo, jest to symbol Chrystusa.

Bałwochwalcy będą pić, Objawienie 14:10, wino gniewu Bożego wylane w pełnej mocy do kielicha jego gniewu, a bałwochwalca, który jest w tym momencie samotny, będzie dręczony ogniem i siarką w obecności świętych aniołów, i oto nadchodzi, i w obecności baranka. Chrystus jest obecny w piekle, nie jako zbawiciel, ale jako sędzia, a dym ich męki wznosi się na wieki wieków, i nie mają odpoczynku ani w dzień, ani w nocy, czciciele bestii i jej obrazu, i ktokolwiek przyjmuje znamię jej imienia, jest w rzeczywistości kolejnym włączeniem słów powyżej, których nie przeczytałem, słów wersetu 9, Objawienie 14:9. Rzeczywiście, piekło jest miejscem wygnania, miejscem wygnania, miejscem poza królestwem Bożym i szczególną obecnością przymierza. Ewangelia Mateusza 7, 21-23: Wtedy powiem tym, którzy - powiedział Jezus - którzy czynili cuda w imieniu Jego, którzy prorokowali w imieniu Jego, którzy wyrzucali złe duchy w imieniu Jego: Idźcie ode Mnie, czyniciele bezprawia, nigdy was nie znałem.

Niestety dla nich, nie mogą całkowicie odejść od Niego, ale odejdą od Jego obecności radości, łaski i błogosławieństwa. Ewangelia Mateusza 25:31 do 46, historycznie najpotężniejszy fragment o piekle, owcach i kozach. Do kozłów mówi w wersecie 41 Ewangelii Mateusza 25: Odejdźcie ode mnie, przekłęci, odejdźcie ode mnie znowu, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom.

Objawienie 20:10 mówi nam, czym to jest, jest to wieczne cierpienie w jeziorze ognia. Objawienie 22:15, poza nowym Jeruzalem, poza miastem Bożym, które jest

ludem Bożym, są psy i czarownicy, i rozpustnicy, i mordercy, i bałwochwalcy, i wszyscy, którzy kochają i praktykują fałsz. Bóg jest obecny w niebie, w łasce, pocieszeniu i błogosławieństwie.

Nie jest w piekle w ten sposób, zamiast tego jest obecny w świętości, sprawiedliwości i gniewie. Rzeczywiście, piekło jest miejscem wygnania, wygnania, miejscem poza królestwem Boga i szczególną przymierzową obecnością. Wszechobecność Boga i szczególna obecność z nami są wielkimi zachętami.

Z drugiej strony, dla niewierzących jest to zła nowina, a jeśli usłyszą złą nowinę w tym życiu, mogą przyjąć dobrą nowinę. Ale wszechobecność Boga i szczególna obecność z Jego ludem przynoszą wielkie błogosławieństwo. Nie możemy uciec od Boga, nawet w dni, w których chcielibyśmy.

Psalm 139:7 do 10. Uwielbiam Psalm 139. Jest częścią natchnionego podręcznika uwielbienia, śpiewnika uwielbienia starożytnego Izraela, i jako taki, w każdym psalmie jest aspekt wspólnotowy, ale ten psalm, podobnie jak kilka innych, przemawia również osobiście.

Teraz, jak mówi każdy Izraelita, znacie mnie, kiedy siadam i kiedy wstaję. Ogólnie rzecz biorąc, to jest korporacyjne, ale mówią, że znacie mnie, kiedy siadam i kiedy wstaję. Więc jest to zarówno osobiste, jak i wspólnotowe.

7 do 9 mówi, dokąd mam pójść przed Twoim duchem? Albo dokąd mam uciec przed Twoją obecnością? Jeśli wstąpię do nieba, Ty jesteś tam. Jeśli przygotuję sobie posłanie w Szeolu, w grobie, Ty jesteś tam. Jeśli wezmę skrzydła jutrzeńki i zamieszkać na krańcach morza, nawet tam, Twoja ręka będzie mnie prowadzić, a Twoja prawica będzie mnie trzymać w pocieszeniu, błogosławieństwie i opiece.

Wszędzie ręka Boga prowadzi i trzyma swój lud. Werset, który właśnie przeczytałem, to Psalm 139, werset 10. Czasami możemy zapytać, gdzie jest Bóg? Pismo jest jasne.

On jest tutaj, w pełni obecny z nami. Bóg jest wszechmocny. Przez wszechmocny lub wszechmocny mamy na myśli, że Bóg ma nieograniczoną moc, by zrobić wszystko, co chce, tak jak Pismo Święte nazywa Go Wszechmogącym.

Na przykład w Księdze Rodzaju 49:25. Jakub błogosławi swoich synów, a do Józefa mówi: przez Boga twojego ojca, który ci pomoże, przez Wszechmogącego, który pobłogosławi cię błogosławieństwami nieba. Bóg jest Bogiem Wszechmogącym.

On jest wszechmocny. Wszechmoc Boga jest powiązana ze wszystkimi Jego atrybutami, ale dwa wymagają szczególnej wzmianki. Suwerenność Boga i nieskończoność Boga.

Później zajmiemy się suwerennością Boga jako atrybutem Boga, ale tutaj zauważamy, że suwerenność wyraża autorytet lub domenę. Wszchemoc podkreśla moc lub zdolność. Nakładają się one na siebie, ale nie są identyczne.

W ten sposób wszechmoc jest fundamentem suwerenności. Przed wszechmocą podkreślano moc lub zdolność, nie specjalnie użyte, ale suwerenność podkreśla moc i zdolność rzeczywiście użyte, wykonując autorytet Boga lub jego domenę, jak w jego królestwie. Bóg jest również nieskończony, a jego wszechmoc jest zasadniczo jego nieskończonością, która jest związana z kategorią mocy.

Co Bóg jest w stanie zrobić? Wszystko, co mu się podoba. Nie ma we wszechświecie żadnej mocy, która mogłaby się z nim równać. Nikt nie jest mu równy.

Rzeczywiście, nie ma sensu próbować mierzyć nieskończoną moc w kategoriach watów, ergów, koni mechanicznych lub tym podobnych, ponieważ moc Boga jest nieograniczona i wykracza poza wszelkie pomiary. Niektórzy interpretują wszechmoc w osobliwy sposób, którego powinniśmy unikać. Wszchemoc Boga nie oznacza, że może stworzyć skałę zbyt dużą, aby mógł ją unieść.

To jest logiczna niemożliwość. A Bóg nie może stworzyć żonatego kawalera ani kwadratowego koła. Bóg jest wszechmocny, co oznacza, że może zrobić wszystko, co może zrobić moc.

Moc nie może sprawić, że kwadratowe koło, żonaty kawaler lub skała będą zbyt twarde, by Bóg mógł je podnieść. Jak słynnie powiedział C.S. Lewis, cytuję, nonsens pozostaje nonsensem, nawet gdy mówimy o Bogu. Nonsens pozostaje nonsensem, nawet gdy mówimy o Bogu.

Tak więc, jeśli zdefiniujemy to ostrożnie, wszechmoc nie oznacza, że nie można użyć zdania Bóg nie może, ponieważ Pismo mówi, że Bóg nie może być kuszony, Bóg nie może zgrzeszyć, Bóg nie może kłamać i tak dalej. Ale oznacza to, że Bóg może zrobić wszystko, co może zrobić moc. Tak więc, jeśli są rzeczy, których moc nie może zrobić, to nie jest to wyzwanie dla wszechmocy Boga.

Ponadto, moc Boga, tak jak wszystkie jego atrybuty, nie jest oderwana od tego, kim on jest. Jego moc nie jest związana tylko z jego suwerennością i nieskończonością, ale także jego moc jest związana z jego świętością, miłością itd. Bóg może robić, co chce, ale to, czego chce, nie jest swobodne ani kapryśne.

Jest powiązany z Jego miłością, świętością, dobrocią i wszystkim, czym On jest. Bóg jest święty i nie używa swojej mocy, aby czynić zło. Bóg jest kochający i nie używa swojej mocy, aby zdradzać swój lud.

Aby to zrobić, nie byłby Bogiem. Bóg jest prawdziwy. Nie używa swojej mocy, aby oszukiwać.

Tytus 1:2 mówi o Bogu, który nie może kłamać. Moc Boga jest wykorzystywana dla dobra i jest zjednoczona ze wszystkimi innymi Jego doskonałościami. To purytańskie słowo, ale bardzo mi się podoba.

Atrybuty Boga to cechy Boga widziane z innej perspektywy. Są to jego boskie doskonałości. Biblia opisuje moc na wiele sposobów i ze znaczną częstotliwością.

Obrazy Boga odnoszące się do wszechmocy obejmują Pottera, Izajasza 29:15 i 16 oraz wojownika. Najpierw zajmijmy się wojownikiem. Wyjścia 15-3, gdy Bóg wyzwala swój lud z niewoli egipskiej, okrutnej niewoli egipskiej, uczymy się w pieśni Mojżesza, będę śpiewał Panu, bo triumfował chwalebnie.

Konia i jego jeźdźca wrzucił do morza. Pan jest moją siłą i pieśnią. Stał się moim zbawieniem.

To jest mój Bóg, będę Go chwalił. Bóg Ojca mego, będę Go wywyższał. Pan jest mężem wojny.

Pan, Jahwe, to jego imię. Biblijno-teologiczny obraz, który odnosi się do wszechmocy, to wojownik. Bóg jest potężnym wojownikiem.

Potter to kolejny obraz, który odnosi się do tego samego. Izajasz 29, 15 i 16. Ach, wy, którzy głęboko się ukrywacie przed Panem, wasza rada, których czyny są w ciemności, i którzy mówicie, kto nas widzi? Kto to wie? Wywracacie rzeczy do góry nogami.

Czy garncarz będzie uważany za glinę, a rzecz utworzona ma mówić o swoim twórcy: On mnie nie utworzył, ani rzecz utworzona przez Tego, który ją ukształtował? On nie ma żadnego zrozumienia. O mój Boże, grzech z pewnością miesza w umysłach niezbawionych istot ludzkich.

Nawet ratuje istoty ludzkie, czyż nie? Każda część obu Testamentów oświadcza, że Bóg jest potężny. Prawo, Księga Powtórnego Prawa 4, 37. Ponieważ umiłował waszych ojców, wybrał po nich ich potomków i wyprowadził was z Egiptu swoją obecnością i wielką mocą.

Powtórnego Prawa 4:37. Pisma. Psalm 89:13.

Masz potężne ramię. Twoja ręka jest potężna. Twoja prawa ręka jest podniesiona wysoko.

Psalm 89:13. Prorocy. Izajasz 40, werset 26.

On wydobywa gwiazdy według numeru. On woła je wszystkie po imieniu. Ze względu na Jego wielką moc i siłę, żadna z nich nie jest pominięta.

Wyjścia 40:26. Ewangelie. Mateusza 19:26.

Jezus spojrział na nich i powiedział: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe. Bogaty młodzieniec odszedł przygnębiony, bo miał wiele posiadłości. A Jezus powiedział: Sprzedaj, co posiadasz, rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie.

I chodź, chodź za mną. Gdy młodzieniec to usłyszał, odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości. Jezus rzekł do uczniów: Zaprawdę powiadam wam: Tylko z trudem, będąc bogatym, wejdiesz do królestwa niebieskiego.

W pewnym sensie możemy zrozumieć ich dylemat, bo czyż Księga Przysłów nie mówi, że Bóg pobłogosławi swój lud i pobłogosławi pracowitych dobrobytem? W pewnym sensie tak. A Jezus ich szokuje. Zaprawdę powiadam wam, tylko z trudem bogaty wejdzie do królestwa niebieskiego.

Ponownie powiadam wam, że łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego. Innymi słowy, niemożliwe jest, aby ludzie sami się zbawili. Gdy uczniowie to usłyszeli, bardzo się zdumiali i mówili: Któż więc może być zbawiony? Lecz Jezus spojrział na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.

Dzieje Apostolskie rozdział 4 werset 7, jaką mocą lub w jakim imieniu to učiniliście? Władze mówią Piotrowi i innym. Wtedy Piotr, napełniony Duchem Świętym, rzekł do nich: Niech wam wszystkim będzie wiadome, że w imię Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, którego wy ukrzyżowaliście i którego Bóg wskrzesił z martwych, przez niego ten człowiek stoi tu przed wami zdrowy. Dzieje Apostolskie 4:7, 8 i 10.

Listy. Pokazujemy, że Biblia staje się wymowna w kwestii potężnej mocy Boga. Efezjan 1:19.

Niech Bóg da wam ducha zrozumienia w wewnętrznym człowieku, abyście mogli poznać, cytuję, niezmierną wielkość jego mocy dla nas, którzy wierzymy, według potężnego działania jego siły. Efezjan 1:19. Objawienie 11:16, 17.

24 starszych upadło na twarz i oddało pokłon Bogu, mówiąc: Dziękujemy Ci, Panie Boże, Wszechmogący, który jesteś i który byłeś, że objąłeś wielką moc i zacząłeś królować. Objawienie 11:16, 17. Bóg objawia swoją budzącą grozę potęgę w wielu sferach.

W rzeczywistości Pan, który jest, cytuję, wielki, rozległy, w mocy. Psalm 147:5 ukazuje to w stworzeniu. Psalm 65:6. Opatrzność.

Psalm 107:23 do 43. I odkupienie. Psalm 77:15.

Ponadto Pismo przypisuje Chrystusowi boską moc. Ćwiczenie w stworzeniu. Jana 1:3. Wszystko zostało stworzone przez niego.

Opatrzność. List do Hebrajczyków 1:3. On podtrzymuje wszystko słowem swojej mocy lub słowem swojej mocy. Tak więc, to co tu mówimy, i pokażemy to dla kilku atrybutów Boga, Syn Boży ma te same atrybuty.

Niektóre z tych samych atrybutów przypisuje się Chrystusowi. To jest inny sposób powiedzenia, że jest Bogiem, a nawet Bogiem wcielonym. Pismo przypisuje Chrystusowi boską moc.

Ćwiczenie w kreacji. Opatrzność. Uzdrawianie i egzorcyzmy.

Dzieje Apostolskie 10, 38. Mówi o Jezusie, którego Bóg namaścił, Jezusie z Nazaretu. Namaścił go Duchem Świętym i mocą.

On chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli dręczeni przez diabła, bo Bóg był z nim. Wskrzesiwszy samego siebie z martwych. Jana 10, 17 i 18.

Nowy Testament, ogólnie rzecz biorąc, przypisuje Synowi dzieła, które w Starym Testamencie są przypisywane Bogu generycznie. Bóg stwarza, Bóg wykonuje dzieło opatrzności, Bóg zbawia, Bóg dopełnia. Jezus jest agentem Ojca w stworzeniu.

Jezus rzeczywiście sprawuje opatrzność. Kolosan 1:16. Hebrajczyków 1:3. Jezus dokonuje dzieła zbawienia.

Jezus bierze udział w wypełnieniu. Ale Ewangelia Jana wykracza poza ogólną nowotestamentową tendencję do przypisywania ogólnego dzieła Boga ze Starego Testamentu Chrystusowi. I przypisuje, jak powiedziałem wcześniej, wybranie Jezusowi w Jana 15 w sposób wyjątkowy.

Jana 15:16 i 19 tego rozdziału. Unikalnie w całym Piśmie Świętym. Tylko tam Chrystus jest autorem wyboru.

Ponadto w Piśmie Świętym Ojciec zazwyczaj wskrzesza Syna przez bezpośrednie stwierdzenie lub przez to, co nazywamy boską biernością. Jezus został wskrzeszony z martwych jako odniesienie do wskrzeszenia go przez Ojca. Kilka razy mówi się, że Duch Święty wskrzesił Jezusa.

Na przykład początek Rzymian. Rzymian 1: 4, myślę. Ale dwa razy, tylko dwa razy i tylko w czwartej Ewangelii Jezus wskrzesza samego siebie.

Jana 2, zburzyć tę świątynię, a ja w trzy dni ją odbuduję. Mówił o świątyni swojego ciała. W Jana 10 czytamy o dobrym pasterzu.

Dlatego Ojciec mnie miłuje, bo Ja życie moje oddaję, abym je znowu wziął. Nikt mi go nie zabiera, lecz Ja oddaję je z własnej woli. Mam władzę, aby je oddać i znowu wziąć.

Otrzymałem to polecenie od mojego Ojca . Widzimy więc wszechmoc lub przynajmniej wielką moc przypisaną Jezusowi w jego dziele stworzenia, opatrności, uzdrawiania i egzorcyzmów, wskrzeszając samego siebie z martwych i przemieniając nasze ciała w zmartwychwstaniu. Filipian 3:21 .

On przemieni nasze skromne ciała, aby stały się podobne do Jego chwalebne ciała, z mocą, którą ma, aby podporządkować sobie wszystko. Konsekwencje wszechmocy Boga są wspaniałe. Wszechmogący kocha nas jako swoich synów i córki.

2 Koryntian 6:18. Wszechmogący nas kocha. On nas chroni.

Psalm 91: 1. I zachowuje nas zbawionymi. 1 Piotra 1:5. On daje nam moc, abyśmy żyli dla Niego. Izajasz 40 i werset 29.

Chociaż młodzieńcy się męczą i słabną, On daje swojemu ludowi, wzywa swój lud, aby wzbiał się na skrzydłach jak orły, aby biegł i nie męczył się, aby chodził i nie omdlał. 2 Piotra 1:3. On daje nam wszystko, czego potrzebujemy do życia wiecznego i pobożności. Bóg nas umacnia, szczególnie w naszej słabości.

2 Koryntian 12:9. Bóg mówi, że moja moc doskonali się w słabości. Moja łaska wystarczy ci, Pawle. Konkretnie, Bóg daje moc do szerzenia ewangelii.

Dzieje Apostolskie 1:8. Otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was i będziecie moimi świadkami. Za to wszystko i więcej, nasz wszechmogący Pan zasługuje na naszą chwałę teraz i na zawsze. 1 Koryntian 2:9, 11.

Objawienie 4:8. Szybko przejdę przez ten akapit, który właśnie przeczytałem, i podam wersety, gdybyście je przegapili. Konsekwencje wszechmocy Boga są cudowne. On kocha nas jako swoich synów i córki.

2 Koryntian 6:18. Chroni nas. Psalm 91:1. Utrzymuje nas zbawionymi.

1 Piotra 1:5. Upoważnia nas do życia dla Niego. Izajasz 40:29. 2 Piotra 1:3. Szczególnie objawia swoją moc, swoją łaskę, która nas uzdalnia, w naszej słabości.

2 Koryntian 12:9. Konkretnie, daje On moc swojemu ludowi, aby szerzył dobrą nowinę. Dzieje Apostolskie 1:8. I za to wszystko i więcej, chwała należy się Jego imieniu, należy się imieniu Wszechmogącego. 1 Koryntian 2:9, 11.

Objawienie 4:8. Gdy znów się za to zabierzemy, przejdziemy do tego, że Bóg jest wszechwiedzący lub wszechwiedzący.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Teologii Właściwej, czyli Bogu. To sesja 11 w Communicable Attributes, część 2.